

[Morten Lange.]

generel lovbestemmelse. Jeg subscriberer ikke til nogen bestemt formulering — det er ikke særlig nemt at lave generel lovgivning — men jeg sigtede på noget, som jeg i og for sig gerne havde hørt ministerens bedømmelse af, nemlig dér, hvor man når et mål, som må bedømmes som ulovligt, og det nås ved en sum af lovlige metoder. Altså sådanne omstændigheder, hvor man udnytter loven så langt, som man kan, og gør det på flere forskellige måder med et resultat, som vi alle vil være enige om at bedømme som et urimeligt retsresultat, som blot ikke kan rammes ved forfølgelse af hver enkelt af de handlinger, der er blevet anvendt. Jeg tror, der er et meget væsentligt spørgsmål her netop for de dygtigere bagmænd, som har råd til at holde drevne advokater. Der er det faktisk nok netop en sådan kumulering, som er den farlige.

Et andet spørgsmål, som vi vist ikke har været så meget inde på, men som man måske kunne inddrage her i sidste runde, er spørgsmålet om, i hvor vid udstrækning, der kan gives tilhold over for bestemte personer i retning af, at der er visse former for handel eller andet, de ikke må beskæftige sig med. Det kunne måske også komme ind i lovgivningen.

Men endelig ser jeg frem til en periode i Danmark, hvor vi får en konkurrence med de film, som vi viser i tv med Perry Mason og andre advokater for retfærdighed og rimelighed, som bliver folkets helte. Jeg tror, det vil være et væsentligt indslag i bekæmpelsen af bagmændene, hvis vi får et sådant panorama til at være forholdsvis jævnlig gæst i dansk fjernsyn ikke som fiktion, men som en reel nedslagtning af et eller andet bagmandssystem. Det ville kunne være glimrende og saglig lørdagsunderholdning.

Niels Helveg Petersen: I den offentlige debat, der har været omkring bagmandsrapporten, har jeg optrådt som kritiker af justitsministeren; jeg har været i tvivl om, hvorvidt jeg skulle tage ordet i dag, men på baggrund af, at jeg offentligt har kritiseret ministeren, mener jeg, det er rigtigt at lade den kritik, som jeg har rejst offentligt, også komme til udtryk her i salen, for at ministeren kan have en chance for direkte at svare på den.

Det, som har været hovedindholdet i min kritik, har drejet sig om hurtigheden af regeringens indsats, og det har været og det er min opfattelse, at regeringen hurtigere og mere bevidst efter at have fået rapporten i hænde burde have sat ind over for bagmandsvirksomheden. Jeg har ved studium af åbningstalens både mundtlige og skriftlige del ikke fundet nogen særskilt henvisning til, at det var på programmet i denne samling, og jeg mener, at det kan kritiseres, at regeringen i halvandet år har haft kendskab til Grell-rapporten uden at opstille et handlingsprogram for nu.

Dernæst har der været diskussion om offentliggørelsen. Lad mig sige, at denne diskussion rejste jeg for alvor og med stor styrke, efter at statsadvokat Grell havde sagt, at det resumé, som folketingets retsudvalg havde fået tilstillet, var utilstrækkeligt. Kravet om offentliggørelse ville være døet bort, hvis det resumé havde været tilstrækkeligt, hvis rapportens forfatter havde sagt god for resumeet, hvis det altså havde været et dækkende udtryk for rapporten. Det sagde forfatteren, at det ikke var, og det var på den baggrund, at man uundgåeligt måtte spørge sig selv, om ikke der var behov for en egentlig offentliggørelse. Jeg accepterer her ministerens redegørelse, accepterer, at ministeren skønner, at rapporten ikke kan offentliggøres, men må i hvert fald holde for, at folketingets retsudvalg på et tidligere tidspunkt burde have haft rapporten i hænde.

De konkrete spørgsmål om, hvad der nu skal ske, skal jeg ikke gå meget ind på. Jeg mener, vi skal have et særligt politikorps, jeg mener, at der er behov for indgribende ændringer i en række specielle lovbestemmelser, men dette er ikke, som rigsadvokaten siger, tilstrækkeligt.

Det, jeg særlig vil gøre et par bemærkninger om, er spørgsmålet om en sådan generel ændring i straffeloven. Her har alle talere været enige, så vidt jeg kan se, om, at der var behov for netop en generel bestemmelse. Den, der har været mest tøvende, har været justitsministeren, som stærkere end nogen anden har understreget, at der må være en stærk konkretisering af gerningsindholdet. Det er en generel bestemmelse, der er behov for her og derfor ikke en bestemmelse, hvorefter man kan stille et meget stærkt krav